

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 127. Quomodo petenda Romæ dispensatio, & quid in supplica sit exprimendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

alioqui forsan contempturæ, si in profundum venerit, vel tandem agendæ in desperationem: hinc ad prudens arbitrium Superioris pertinet considerare circumstantias.

Q. 127. *Quomodo petenda Romæ dispensatio, § 908.*
quæ in supplica sit exprimendum. R. Præter illa, quæ ex *Busenb. retuli l. 1. n. 796.*, tumque etiam ibi addidi à n. 797. addenda sunt hæc seqq.

§. 1. Quando impedimentum est occultum, scribitur ad *S. Pœnitentiarum*, potestque scribi à quocunque & in quacunque lingua, neque hæc opus est ullis sumptibus: In supplica autem exponitur casus, circumstantiæ debitæ & causæ, item nomen illius, ad quem remitti debet Rescriptum, & civitas, ad quam debet dirigi, ut hæbet sequens instructio:

Instructio Parochorum, & Confessariorum pro casibus quorum absolutio, seu dispensatio à Sacra Pœnitentia Apostolica impetratur.

Cum sæpe sit experientia compertum, plurimos utriusque sexus Christi fideles, & precipuè in longinquis degentes, censurarum vinculis, votorum obligationibus, Matrimoniorum impedimentis, necnon irregularitatum, & casuum quoquo modo reservatorum ligaminibus astrictos ad Sanctam Sedem, ejusque Sacram Pœnitentiarum spectantibus irretitos, in illis lachrymosè persistere, & continuis conscientiæ agitationibus laboriosè perdurare, cuius mali causas ex similibus provenire innotuit.

Primò, eò quòd Parochi vel alii, ad quos hujusmodi Pœnitentes recurrere contingit, in Pagis aut locis ruralibus degunt, & viam modumque recurrenti ad præfatam Sacram Pœnitentiarum

tiariam ignorant, nec aliquem hinc Romæ agnos-
cunt, ad quem supplicationes dirigant, unde
Pœnitentes perplexos dimittunt, quibus, cum
ad Ordinarium accedendi (fœminis præsertim)
verecundia, aut timor aditum intercludat, con-
siliū ulterius requirere nescientes, remedium
desperant, & in prædictis vinculis, obligatio-
nibus, impedimentis, inhabilitatibus, & casibus
reservatis, cum periculo damnationis inforti-
cunt.

Secundò evenit, quòd pœnitentes egenæ
cognitionem pro sollicitatione, & labore Aggre-
gatum Romæ commorantium, exolvere non vo-
lentes, inconsolati, ac conscientia motibus con-
cussi, in periculoso statu manere coguntur, &
fortè (quod pejus est) sibi persuadent, Sacra
Pœnitentiariæ Tribunal aliquid lucri pro litte-
ris prædictis recipere, cum re verâ Sacrae Pœni-
tentiariæ Ministri, nec aliquid quamvis mini-
mum, nec etiam sponte oblatum unquam reci-
pian, & gratis omnia exhibentes, singulos ad
se recurrentes, serenâ fronte complectantur.

Tertiò accidit etiam nonnunquam per in-
advertentiam exponentium, ut gratiæ juxta expo-
sita obtentæ, irritæ evadant, eò quia casus, &
circumstantias necessarias reticeant, unde fit
quòd litterarum executores, casu postea Pœni-
tentium examinato, rem aliter se habere, quam
expressum fuerat, comperiant, & gratias sub-
reptitias, aut obreptitias esse inveniunt, quare
pœnitentes confusi remanent, & spe novæ di-
spensationis se carere putantes, in prædictis vin-
culis, obligationibus &c. miserabiliter remanent.

Quare gratum Deo, & utile fidelibus futurum

esse speratur, si iste modus recurring ad ipsam Sacram Pœnitentiariam proponatur.

Confessores itaque, cum Pœnitentes vinculis præfatis irretitos ad se accedere contigerit, casuum qualitates, & præfatorum casuum circumstantias considerent, causasque dispensationum, aut commutationum exprimant, & caveant, ne quod occultum est, publicum faciant, præsertim impedimenta occulta Matrimoniorum, nam publica, vel ad publicum redacta, non pertinent ad Sacram Pœnitentiariam.

Et sic præfati Confessores, seu Pœnitentes poterunt casus præfatos cum dictis circumstantiis, & causis exponere, sive latino, sive quocumque alio idiomate propriæ regionis, nam Sacra Pœnitentiaria suos ex quacumque regione Pœnitentiariorum subordinatos habet, & exprimant insuper in fine expositionis casus, nomen, cognomen, cui sit à sacra Pœnitentiaria rescribendum, etiam si ipsum nomen, & cognomen sit fictitium. Itemque modum, per quem responsio secura dirigi possit, significando scilicet, vulgari nomine, oppidum, seu Civitatem, & Regionem, cum data mensis, & anni in hunc modum.

Intus incipiant Epistolam, seu supplicationem sic:

Eminentissime, & Reverendissime Domine,

N. Mulier emisit votum simplex castitatis, manet in periculo incontinentiæ, nisi nubat, supplicat sibi votum commutari ad effectum contrahendi Matrimonium.

Terminent Epistolam, seu supplicationem sic.

Dignetur Eminentia vestra rescribere ad N.

N. & exprimant nomen & cognomen, cui est rescribendum: Ad civitatem N. exprimendo nomen civitatis: Per Oppidum N. exprimendo

Tom. VIII.

Rr

vulgari

lor.
di
oix
VII

vulgari nomine, nomen Oppidi. Et dirigatur Breve, seu gratiam simplici Confessario, seu Confessario Magistro in Theologia, sive doctorum Doctore, sive Parocho, cui Pœnitens aperuit suam conscientiam, ne ipse Pœnitens, & præsertim fœminæ cogantur circumire pro executione gratiæ sacre Pœnitentiariæ.

Dirigant Epistolam seu supplicationem scribendo extra, seu à foris in hunc modum.

Eminentissimo & Reverendissimo Domino, Domino Cardinali Majori Pœnitentiariorum,

Romæ.

Et si tradaverit responsio, Confessarii resistant, ne fortè sit deperdita, & nunquam deperent Pœnitentes.

Consultum autem est, ut Romæ sit aliquis qui dispensationem sollicitet, nam multitudine rerum moram causat, aut etiam quandoque oblivionem parit. Plura de Rescriptis à Pœnitentiaria addam à n. 951.

910. §. 2. Quando impedimentum est notorium & publicum, scribi debet ad Datariam seu Cancellariam, in qua dispensat Papa pro notoriis, pro foro etiam externo: servantur autem formæ eadem, quæ jam dicta sunt de litteris ad Pœnitentiariam, sed scribi debet ad aliquem alium qui Romæ tradat supplicam, urgeatque Rescriptum, & huc remittat. Scribitur autem etiam ad Datariam pro secundo gradu consanguinitatis, quamvis occulto, & in consanguinitate pro Matrimonio contrahendo, uti dicitur n. 909. Ubique autem petitur dispensatio pro Matrimonio contracto, semper exprimendum est an sit contractum servatâ formâ *Trid.*, in fine

Ecclesiæ, five præmissis vel dispensatis proclamationibus.

§. 3. In genere hic supponendum tum vitiari dispensationem, si per obreptionem narretur falsum, vel per subreptionem taceatur verum, quorum alterutrum spectet ad causam finalem seu motivam dispensantis, secundum dicta l. 1. n. 806. Quod verum est, licet hoc per ignorantiam vel errorem factum sit, in istis enim spectat ad formam actus, ut Jus, stylus & consuetudo servata sint, uti pluribus explicat *Krim.* à n. 2109. Notavi etiam l. 1. n. 805. cum communi, quam etiam tenet *Krim.* à n. 2114. in dubio, an aliquid additum vel omissum spectet ad causam finalem, an ad impulsivam, præsumendum esse potius, quod spectet ad impulsivam tantum. Quod si causa finalis desinat secundum aliquam partem suam, *Sanch.* & *Krim.* n. 2116. putant non ideo cadere dispensationem, quia minus requiritur, ut permaneat, quam ut primò detur; sicuti secundum *Tiraq.* tract. *Cessante causâ cessat effectus*, limit. 17. n. 1. & 103. lex manet, quamvis aliqua, dummodo non tota ejus causa finalis cesset.

§. 4. Si illud, quod certum est & pertinet ad substantiam, ponatur sub dubio, vitiatur dispensatio, *Suar. Sanch.* l. 8. d. 21. n. 40. *Gob.* n. 683. Idem est, si non exprimat, quod dispensatio cedat in præjudicium 3^{ti}, quia dispensans non præsumitur huic 3^{ti} velle præjudicare, *Sanch.* n. 50. *Krim.* n. 2117.

§. 5. Impedimentum exprimi debet, quale in se est, & non unum pro altero, hinc si habens affinitatem scribat consanguinitatem, dispensatio est nulla, licet consanguinitas sit plus quam

Rr 2

affi-

affinitas : quia non dispensatur in consanguinitate, quam non habet, nec in affinitate, pro qua non peritur, *Sanch. Pont. Avers. q. 19. l. 5.* Si tamen unum includat alterum, dispensans in includente, dispensat in incluso; hinc si sit publica honestas ex Matrimonio rato, & scribatur affinitas ex Matrimonio consummato, aut si sit affinitas ex copula licita, pro qua dispensatur, tacendo de publica honestate, valet, quia hæc affinitas includit illam publicam honestatem; at tamen non valeret, si ex copula fornicaria esset affinitas, quia hæc non includit, nec supponit publicam honestatem, *Sanch. Dian. Avers. Pignat. tom. 4. consult. 15.*

914. §. 6. Si petatur dispensatio in consanguinitate, exprimi debent hæc : an impedimentum sit occultum, an pro contracto vel contrahendo Matrimonio, in quo gradu sit, in qua linea, an in recta vel transversa, uti habent *Sanch. Bonac. Esch. Gob. tr. 9. n. 622. Krim. n. 2141.* contra *Pontium & Leandrum*; item exprimi debet, an sequantur scandala, nisi contrahant vel si separentur, & nequeant abstinere à copula, an subsit periculum vitæ vel infamiæ, an impedimentum sit utriusque, an uni tantum parti notum, an alter uterque sit in bonâ fide: atque idem ferè servatur in impedimento affinitatis, item publicæ honestatis ex Matrimonio rato, *Avers. q. 19. l. 5.* §. Quinto. qui §. Sexto, notat contra *Sanch.* exprimendum, an affinitas sit ex linea recta vel transversa, quia major indecentia est, ut quis contrahat cum concubina patris quàm fratris : præterea quia affinitas ex copula conjugali est major quàm ex fornicaria; similiter quia publica honestas ex Matrimonio rato est major, quàm ex

sponsalibus; hinc putat omnes illos modos esse exprimendos.

§. 7. Quando petitur dispensatio in consanguinitate vel affinitate, exprimi debet, an gradus lineæ transversæ sit æqualis, an inæqualis, quamvis enim à remotiore sumatur denominatio gradûs secundùm Cap. fin. De consang. tamen quando petitur hæc dispensatio, consideratur etiam proximior. Putat quidem Gob. tr. 9. n. 620. si gradus proximior esset bonâ fide ommissus, valere, sed contradicit *Barbosa* in decisionibus l. 1. voto 3. *Pius V.* autem in decreto *Attendens* dato 26. Augusti 1566. videtur solvisse dubium, nam statuit, ut si attingatur gradus primus, exprimi debeat: si hic non attingatur, gradus remotior attendatur trahâtque secum propinquitatem, ac ob id sufficiat remotiorem tantum gradum exprimere, obtentis tamen postea super propinquiori litteris declaratoriis. Putantque *Henriq. Cm. Sanch. Pont. Corrad.* in praxi dispens. l. 7. c. 7. à n. 59. *Rosap.* l. 1. c. 12. n. 33. *Krim.* n. 2147. has declaratorias tantum requiri pro foro externo & ad vitandum scandalum, adeoque non fore necessarias in impedimento occulto & cessante scandalo: sed rectè monet pro praxi *Avers.* ne opus sit his declaratoriis omnino expedire, & si petatur à Nuntiatura vel Episcopis necessarium est, ut ab initio in supplica exprimatür etiam gradus proximior saltem si sit secundus, quia in hoc Nuntius & Episcopi dispensare non possunt. Dixi, in consanguinitate vel affinitate, nam de illis solis loquitur *Pius V.* ideoque docent *Corrad.* l. 8. c. 7. n. 24. & *Krim.* n. 2168. in publica honestate satis esse exprimere gradum remotiorem. His omnibus non obstantibus, docet *De Justis* l. 2. c. 3.

lor.
dii
oix
VII

n. 40. ex stylo jam introducto & declaratione Pontificis dispensationem etiam Romæ obtentam fore hodie invalidam, si gradus proximior non fuerit expressus, unde in praxi hoc observandum est. Docent etiam *Sor. Mol. Sanch. l. 8. d. 24. n. 12. De Justis l. 1. c. 4. n. 121.* si foemina maximè, sit proximior stipiti, debere exprimi, ob maximam indecentiam: si v. g. amita vel matertera, quæ Jure naturæ superior est, in Matrimonio subsit quasi nepoti suo: id tamen non requirunt in affinitate *Sanch. Fill. De Justis n. 153.* quia tum abest illa indecentia.

916. §. 8. Si scribatur 4. gradus pro 3. non valet dispensatio, quia pro majore gradu difficilius est dispensatio & requiritur major causa & imponitur major compensatio. Si verò scribatur 3. gradus pro 4. *Corr. l. 7. c. 5. n. 95.* adhuc dicit non valere, quia Papa sæpe pro diversis gradibus committit diversam expediendam dispensationem: è contrà valere docent *Ledesm. Gut. Manuel. Vega, Fill. Bonac. Sanch. l. 8. d. 24. n. 17. Sperell. decis. 112. n. 16. Averf. q. 19. f. 5. Perez d. 46. l. 5. n. 10. Gob. n. 622. Krim. n. 214.* & probabile dicit *Tamb. tr. 2. c. 10. §. 2.* quia qui dispensat pro 3. censetur dispensare pro 4. ejusdem generis, qui includitur: & quamvis Papa committat expeditionem aliquando diversis, tamen dum vult tolli gradum 3tium, etiam vult tolli 4tum inclusum.

917. §. 9. Pro dispensatione cognationis spiritualis expedit exprimere, à quo tempore fit contracta: Et exprimi debere, an sit ex Baptismo, an ex Confirmatione, docent *Fill. Wiefn. Kerch. n. 239. Krim. n. 2132.* (quamvis alii cum *Sanch. l. 8. c. 24. n. 51. Tamb. Gob. tr. 9. n. 622.* commu-

nius negent hoc esse exprimendum) videtur enim cognatio esse diversa & signo & re significata, quia Baptismus est velut generatio, quod non est Confirmatio. Etiam exprimendum est, an sit respectu prolis spiritualis dispensandum, vel an respectu parentis ejus, an plerisque ignotum sit hoc inter illos impedimentum, an & qualia damna immineant non contrahendo. Item exprimendum, an sit simplex, an duplex compaternitas, uti si Titius prolem Cajæ, & Cajæ Titii levasset.

§. 10. Pro dispensatione impedimenti criminis exponendum est, an sit ex machinatione vel adulterio, vel ex utroque, *Avers. q. 19. f. 5.* A quo tempore sit contractum, quomodo sit occultum, an & quanta secutura sint scandala ex separatione, vel si non contrahatur Matrimonium, an uterque, an alter tantum sit machinatus. Si idem crimen sit sæpius repetitum, docent *Côn. Sanch. l. 8. d. 22. Avers. q. 19. f. 6.* exprimendum esse, quia tum difficilius est Pontifex, sed *Krim. n. 2154.* dicit, hoc ex natura rei non requiri, nam antehac similiter deliquisse, & dispensatum esse est circumstantia de se impertinens: Quod si aliud habeat stylus Curia, videndum est, an sit probatus, constans, & notorius, sæpe enim varius est, & tum signum est non ideo causari invaliditatem, quandoque enim præscribit talem usum, sed non ideo irritat contrarium. Videri potest *Krim. à n. 1169. 2099. 2119.* Quamvis autem hoc non requiratur ex natura rei, tamen notat *Corrad. l. 8. c. 9. n. 8.* requiri ex obligante stylo Curia.

§. 11. Si adfit multiplex impedimentum ejusdem generis, v. g. si quis carnaliter cognoverit

Rr 4

duas

lor.
dii
oix
VIII

duas sorores illius, quam vult ducere, si sit cognatus ex parte patris & matris, si levavit ex fonte Baptismi duos filios Titiae, quam jam vult ducere, &c. docent *Henriq. Ledesm. Rodriq. Vega*, non esse opus utrumque exprimere, sicuti qui per plures actus ejusdem rationis incurrit irregularitatem, non teneretur exprimere, nisi unum actum, & hanc sententiam *Lugo*, in resp. mor. l. 1. dub. 43. dicit esse probabiliorem, favetque *Krim. n. 2144*. Rationem à priori dant, quia videtur esse unum numero impedimentum, sicuti si quis eum eadem consanguinea plures habuisset copulas, esset unicum impedimentum, si quis cum excommunicatione sapius celebrasset, incurrit irregularitatem, si quis peccasset contra votum sapius renovatum, commisisset unicum sacrilegium, nec teneretur pluralitatem exprimere. Contradiciunt alii communius, *Sanct. Pont. Perez d. 46. f. 5. Dicast. Tambur. Avers. q. 19. f. 5. Wiestn. Kerc. n. 238*. quia Rota semper decidit oppositum, uti refert *Corden. in 2. crisi diss. 2. n. 624*. dicens sententiam primam non esse practice probabilem, ideoque etiam dicunt *Bonac. & alii* eum, qui per duplex homicidium incurrit irregularitatem, debere hoc exprimere, ergo multo magis, qui duplex ejusdem rationis haberet impedimentum, & hoc magis confirmabitur ex dicendis l. 7. à n. 87. ideoque non videtur audiendus *Gob. tr. 9. n. 619*. Item in *Quinario tr. 5. c. 37. n. 240*. dicens, non esse scrupulum movendum, si expressio duplicis illius impedimenti bonâ fide esset omissa: immo si antehac dispensatus in crimine iterum committat idem, uti si machinatus sit primæ & secundæ uxori, Auctores n. 918. citati communiter

dicunt debere id exprimi : attamen id non est opus, si quis aliam uxorem ducturus debeat dispensari in eodem alio impedimento, in quo antea fuerat dispensatus, uti habet communior.

§. 12. Si inter aliquos sint plura impedimenta & diversa, putant *Nav. Henriq. Salas, Sa,* & probabile esse dicunt *Sanch. l. 8. d. 23. n. 1. Dian. p. 1. tr. 10. R. 30. Lug. Resp. mor. l. 1. d. 43. n. 2.* validam fore dispensationem, quamvis in diversis supplicis petatur singulorum dispensatio, & non exprimatur, quod sint conjuncta in eadem persona, quia non ideo postulatio redditur fraudulenta vel subreptitia, & singula illa impedimenta sunt per se & sigillatim capacia dispensationis. Contradicunt probabilius *Ledesm. Lop. Suar. Laym. Sanch. Pont. Dian. Gob. tr. 9. n. 624. Wiestn. Kerc. n. 238.* & alii, quia plura ejusmodi impedimenta afferunt in eadem persona majorem indecentiam, & merito reddunt difficiliorem dispensationem; Papa enim sæpe non dispensaret, si sciret tot in eadem persona concurrere, adeoque videtur ex errore dispensare in singulis. Et huc facit communis doctrina AA. apud *Sperell. decis. 112. à n. 36.* dispensationem non comprehendere casum mixtum; ideoque Episcopum, qui dispensare potest & in adulterio, & in incestu, non idem posse, si utrumque crimen in uno jungatur: sed de hoc videri potest *Sanch. l. 8. d. 2. à n. 27.* Notant autem multi cum *Aversf. q. 19. f. 5.* si aliquod ex his impedimentis esset occultum nec posset absque infamia publicari, valere dispensationem unius publicè obtentam, dummodo in supplica pro altero occulto fiat mentio istius alterius dispensati vel dispensandi, quia non videtur consentaneum pietati Papæ ob-

lor.
dii
oix
viii

ligare ad se & proximum in isto altero iterum publicè diffamandum, cum de illo conjunctim alibi fiat mentio. Speciatim autem notant plerique impedimentum impediens voti alicujus posse separatim proponi, cum per accidens se habeat ad impedimenta dirimentia, & aliquando possit ab Episcopo vel parentibus tolli.

921. §. 13. Si impetrasti dispensationem pro ducenda Titia cognata, eâ autem mortuâ petas dispensationem pro ducenda Caja etiam cognata tua, non est opus fieri mentionem dispensationis prioris: si tamen Titia vivente peteres dispensationem ad contrahendum cum Caja, *Tombar. Perez d. 46. f. 3. n. 6. Gob. tr. 9. n. 617.* dicunt contra *Sanch.* fieri debere mentionem prioris, quia Papa ægerrimè bis dispensat cum eodem in ejusmodi casu.

922. §. 14. Si cognovisti consanguineam vel affinem tuam in gradu dirimente, posteaque volens contrahere cum ea petas dispensationem, sed non exprimas intervenisse copulam, *Nar. Gutt. Ledesm. Rebel. Laym. Ricc. Corrad. Regim. Sanch. l. 8. d. 25. nu. 8.* valde probabiliter dicunt dispensationem esse irritam, quia hic est stylus curiæ, unde in aphorismis *Sa. v. Dispensatio*, cum contrarium docuisset, id correctum est, & additur Cardinales contrarium declarasse, quod etiam testatur *Gallem. ad Trid. sess. 24. c. 5. n. 1. & 8.* Oppositum tamen tenent alii cum *Heurq. Salas, Vega, Rodrig. Dian. Pontio, Hurr. Krim. n. 106. Perez d. 26. f. 6. n. 4. Averf. q. 19. f. 6.* qui vocat in praxi tutum, tum quia si hoc expressum fuisset, dispensatio fuisset facilius, tum quia contrarius stylus curiæ non videtur obligare extra Curiam, nisi confirmetur aliquo decreto Papæ, quod

quod hic non est : & hanc secundam sententiam vocant probabilem *Sanch. & Less.* in auct. v. *Matr. cas. 8.* addens cum *Hurt. & Perez*, si in dispensatione ponatur, dispensetur, nisi intervenerit copula, si hæc sit occulta, adhuc probabiliter valere dispensationem; sed meritò in hoc contradicit *Sanch.* ob expressam illam conditionem : *Avers.* tamen & alii putant, si dispensatio obtenta sit pro foro externo, copulam occultam non obstare, quia cum Rescriptum loquatur pro foro externo, clausula intelligitur, nisi intervenerit copula pro foro externo, id est, publicè nota. De *Justis* l. 1. c. 4. à n. 279. dicit, si adsit & allegata sit alia justa causa pro dispensatione, non esse opus exprimere copulam intervenisse, quia si decem causæ adsint, satis est allegasse unam sufficientem.

§. 15. Si affinitas provenerit ex illicita copula, stylus Curiaë habet, quod hoc exprimi debeat, uti testantur *Corrad.* l. 7. c. 1. n. 13. & *Krim.* n. 123. & alii. Imò quando in Curia fit mentio affinitatis, semper intelligitur ex copula licita, De *Justis*, *Krim.* n. 2172.

§. 16. Si Matrimonium cum scientia impedimenti, vel præmissâ copulâ sit initum, ex intentione facilitandi dispensationem, & hoc non exprimitur, dispensatio est irrita, *Sanch.* l. 8. d. 25. n. 38. *Less.* in auct. v. *Matr. cas. 8. Dian.* p. 8. t. 3. R. 82. Si tamen unus sponzorum ignorasset impedimentum, aut non habuisset eam intentionem; aut saltem uterque externè non manifestasset, *Avers.* q. 19. f. 6. & alii multi contra multos alios apud *Gob.* n. 625. dicunt non necessariò esse exprimendum, quia innocens puniri non debet ratione nocentis, & merè interna non sub-

lor.
dii
oix
VIII

subduntur humanæ dispositioni : quidquid sit de hoc, saltem scribere non possunt se bonâ fide contraxisse, quod alioqui faciliat dispensationem, quia saltem unus malâ fide processit.

925. §. 17. Si copula fiat post impetratam dispensationem, ejusque executionem commissam Ordinario, non vitiari Rescriptum docent *Nat. Gob.* n. 630. quod *Less.* vocat probabile : *Sanch.* dicit oppositum esse probabilius ob stylium Curie semper resolventis contrarium : attamen *Corrad.* l. 8. c. 1. à n. 43. & *Krim.* n. 1139. tenent cum *Nat.* quia jam per dispensationem sublata erat prohibitio, adeoque æquivalenter cessaverat consanguinitas aut affinitas. Vide tamen dicendum. 990.

926. §. 18. Si scienter contraxerint in gradu prohibito, aut ignoranter quidem, sed neglectis proclamationibus, & hoc non exprimat. item si non exprimat, quod Matrimonium licet contractum sit consummatum, dispensatio est irrita, ut colligitur ex *Trid.* sess. 24. c. 5. *De re. Matr.* cujus verba retuli n. 498. Quid dicendum sit, si unus sponsorum ignorârit impedimentum, colligitur ex *Trid.* ibid. & ex dictis hic n. 924. Notandum autem est hic, quod *Trid.* dicit, *intra gradus prohibitos*, nempe consanguinitatis vel affinitatis, non autem in alio impedimento, nequidem publicæ honestatis. Vide dicta n. 502.

927. §. 19. Si clandestinè cum impedimento contractum, etiam neglectis proclamationibus, putant *Henriq.* & *Sanch.* l. 8. d. 25. n. 34. id non necessariò esse exprimendum, quia ibi deficit forma substantialis Matrimonii : sed probabilis contradicit *Avers.* q. 19. l. 6. quia *Trid.* non dicit

dicit proclamationibus, sed solemnitatibus neglectis, quarum præcipua est assistentia Pærochi & testimonium. Nec obstat, deficere formam substantialem Matrimonii, nam hoc semper est, si scienter contrahatur cum impedimento dirimente, & tamen id debet exprimi.

§. 20. Quando petitur dispensatio ob paupertatem, quomodo hæc probanda sit dixi n. 861. Formula autem petendi dispensationem potest v. g. sic formari:

Beatissime Pater,

Exponitur humiliter Sanctitati Vestræ pro parte devotorum oratorum (ponuntur nomina dispensandorum, diœceses originis) quod dicti oratores (ponitur causa dispensationis obtinendæ v. g. patiuntur loci angustiam, & in oppido N. non inveniunt non impedimentum parvis conditionis &c.) & ideo cupiunt matrimonialiter copulari, sed quia (ponitur impedimentum v. g. quia 2do gradu affinitatis conjuncti sunt) & desiderium suum hac in parte absque Sedis Apostolicæ dispensatione adimplere non possunt, supplicat sanctitati Vestræ, quatenus cum eisdem super dicto impedimento (affinitatis in 2do gradu) benignè dispensare dignetur.

§. 21. Expediit per Nuntiaturam sollicitare dispensationes, quia hujus litteræ certius diriguntur, supplicæ per Agentes proprios Romæ citius & efficacius proponuntur, expeditiones obtinentur minore sumptu. Notandum est autem, quod mortuo Papa obtineri non possint Romæ dispensationes matrimoniales, nam annulus piscatoris, sive sigillū Pontificis frangitur.

Q. 128. Quæ ordinariè solvenda sint Romæ, vel in Nuntiatura. R. §. 1. Taxæ Jurium solvendorum ordinariæ dicuntur Tariffæ, quas quoad Penitentia-

or.
di
oix
VII